

ἦτον καλὸς ἀνθρώπος, ὅμως πολλὰ μαλακὸς· οὐδέποτε τὸν Τραϊανόν, καὶ ἀπέθανεν ὑπέργηρος, ἀφοῦ ἐβασίλευσεν ὑπὲρ τὸν ἕνα χρόνον.

98'. Τοῦτον διεδέχθη ὁ Τραϊανὸς, κάλλιστος βασιλεύς. Ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν ἐξήντα τεσσάρων, ἀφοῦ ἐβασίλευσε δέκα ἐννέα χρόνους, καὶ ἕξ μῆνας.

117'. Ὁ Ἀδριανὸς ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον μετὰ τὴν Βοήθειαν τῆς γυναικὸς τοῦ Τραϊανοῦ· ἔκχευε πολλὰ καλὰ εἰς τὸν λαόν του, ἐσυγχώρησε τοὺς ἐχθρούς του, καὶ πρῶτος ἀπὸ τῶν αὐτοκράτορας ἀφῆκε τὰ γένηα. Ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν 72 χρόνων, ἀφοῦ ἐβασίλευσεν εἴκοσι ἕνα.

138'. Ἀντωνῖνος βασιλεύει ὁ ἐπωνομασθεὶς Εὐσεβῆς διὰ τὰς ἐναρέτους πράξεις του· ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν 73 χρόνων, ἀφοῦ ἐβασίλευσεν 28.

Μ Α Θ Η Μ Α Η'.

Περὶ τῆς σφαιρας τοῦ παντός.

Πρόβλημα ζ'. Νὰ εὗρωμεν τὸ μεσημβρινὸν ὕψος τοῦ ἡλίου εἰς τὰς ἰσημερίας, εἰς τὰ ἡλιοστάσια καὶ εἰς κάθε ἡμέραν. Λύσις. Στένομεν τὴν σφαιραν, κατὰ τὴν θέσιν τοῦ τόπου, παρὰ χάριν τῶν Παρισίων, τῶν ὁποίων τὸ πλάτος εἶναι τεσσαράκοντα ἐννέα μοιρῶν· ἀπὸ τὸ κατὰ κορυφὴν σημεῖον ἕως εἰς τὸν ὀρίζοντα πρὸς μεσημβρίαν εἶναι ἐννενηντα μοῖραι. Ἐὰν λοιπὸν ἀφαιρέσωμεν

49'. ἤγουν τὸ διάστημα ἀπὸ τὸ ῥηθὲν σημεῖον, ἕως εἰς τὸν ἰσημερινόν, μένουσι μοῖραι 41'. καὶ τὸσον εἶναι τὸ ὕψος τοῦ ἡλίου εἰς τὰς ἰσημερίας· διότι ὁ ἥλιος τότε εὐρίσκεται εἰς τὸν ἰσημερινόν.

Τὴν ἡμέραν τοῦ Θερινοῦ ἡλιοστασίου, ὁ ἥλιος δι' ἡμᾶς εὐρίσκεται εἰς τὸν τροπικὸν τοῦ Καρκίνου, ἤγουν μακρὰν ἀπὸ τὸν ἰσημερινὸν μοῖρας 23 καὶ μισήν· ταύτας ἂν προσθέσωμεν εἰς τὰς τεσσαράκοντα μίαν, θέλει εἶσθαι τὸ μεσημβρινὸν ὕψος τοῦ ἡλίου εἰς τὸ τοῦ θέρους ἡλιοστάσιον μοιρῶν ἑξήντα τέσσαρων καὶ μισῆς. Διὰ δὲ τὸ τοῦ χειμῶνος ἡλιοστάσιον, ἐπειδὴ ὁ ἥλιος εὐρίσκεται εἰς τὸν τροπικὸν τοῦ Λιγοκέρωτος, μοῖρας εἴκοσι τρεῖς καὶ μισήν· ταύτας ἀφαιροῦμεν ἀπὸ σαράντα μίαν, καὶ μένουσι μοῖραι δέκα ἑπτὰ καὶ μισή, διὰ τὸ μεσημβρινὸν ὕψος τοῦ ἡλίου εἰς τὴν χειμερινὴν τροπήν.

Διὰ νὰ εὐρίσκωμεν καθ' ἡμέραν τὸ μεσημβρινὸν ὕψος τοῦ ἡλίου, εὐρίσκομεν εἰς τὴν ἐκλειπτικὴν τὸν τόπον τοῦ ἡλίου δι' ἐκείνην τὴν ἡμέραν καὶ τὸν φέρωμεν ὑποκάτω εἰς τὸν μεσημβρινόν, καὶ βλέπομεν, πόσας μοῖρας ἀπέχει ἀπὸ τὸν ἰσημερινόν, καὶ ταύτας προσθέτομεν εἰς τὸ ὕψος τοῦ ἰσημερινοῦ, εἰάν ἀπέχη ἀπὸ τὰ ἀρκτικά σημεῖα· εἰδὲ ἀπέχει ἀπὸ τὰ μεσημβρινά, ἀφαιροῦμεν, καὶ ἔχομεν τὸ μεσημβρινὸν ὕψος δι' ἐκείνην τὴν ἡμέραν.

Περὶ Μετεώρων.

Ὁ ἥλιος μὲ τὴν θερμότητά του ἀραιώνει μέρη νεροῦ. Καὶ ἐπειδὴ αὐτὰ γίνονται ἐλαφρύτερα

ἀπὸ τὸν ἀέρα, σηκώνονται ὑψηλὰ, καὶ αὕτη λέγε-
ται ἐξάτμισις· ἀφοῦ ὑψωθῶσιν οἱ ἀτμοὶ, συνά-
ζονται ἔπειτα, καὶ κρύπτουσιν ἀπὸ τὰ ὀμματιά-
μας τὸν ἥλιον, καὶ τότε λέγονται Σύννεφα. Πολ-
λάκις ὁ ἄνεμος σπρώχνει τοὺς ἀτμοὺς τόσον ὄγ-
λήγορα, ὥστε εἰς μίαν ὥραν τρέχουσιν ὀγδοῆντα
μίλλια. Εἰς τὰ βουνὰ φαίνονται τὰ σύννεφα, ὅταν
συστένωνται, ὡς νὰ καπνίζεται τὸ βουνόν· ἀλλὰ
σύννεφα στέκονται ὑψηλὰ, καὶ ἄλλα χαμηλὰ,
κατὰ τὸ βάρος των, καὶ κατὰ τὴν πυκνότητα
τῆς ἀτμοσφαιρας· ὅταν πίπτῃ χάλαζα, τὰ σύν-
νεφα εἶναι ὑψηλὰ μίαν λεύγην· τὰ δάση σύρουν
τὰ σύννεφα· διότι ἐκεῖ συνάζονται.

Ὅταν οἱ ἀτμοὶ, διὰ καμμίαν αἰτίαν, χά-
σωσι πολὺ θερμογόνον, πυκνώνονται, καὶ μεταβάλ-
λονται εἰς νερόν, καθὼς ἦτον καὶ πρότερον. Καὶ
ἐπειδὴ αἱ σταλαγματῖαι γίνονται βαρύτεραι ἀπὸ
τὸν ἀέρα, πίπτουσιν εἰς τὴν γῆν· ἢ ξαγδαία βροχὴ
πίπτει ἀπὸ πολὺ ὕψος. Καὶ ὅσον καταβαίνει, γί-
νεται πλέον χονδρῆ. Ἐπειδὴ ἐνόνονται πολλαὶ στα-
λαγματῖαι ὁμοῦ· μὲ τοιαύτην βροχὴν εἶναι πάν-
τοτε καὶ σφοδρὸς ἄνεμος, ὅστις ἐμποδίζει τὴν τα-
χεῖαν πτώσιν τῶν ξανίδων. Εἰς τὸ Μεξικόν, καὶ
εἰς τὴν Νιγηριάν· τῆς Ἀφρικῆς πίπτουσιν ἐνὸς
δακτύλου σταλαγματῖαι, καὶ μακρὰν ἢ μίαν ἀπὸ
τὴν ἄλλην.

Φυσιολογία Ἱστορία

Μέλισσα.

Ἡ κοινὴ μέλισσα ἔχει τέσσαρα πτερὰ, ζῆ εἰς κοινωνίαν, καὶ κοπιᾶζει διὰ τὸ κοινὸν καλόν. Εἰς τὸ κρηνίον τοῦ μέλιτος εὐρίσκονται τριῶν εἰδῶν μέλισσαι· ὁ πλείότερος τούτων ἀριθμὸς εἶναι τῶν ἐργατικῶν, αἱ ὁποῖαι συνάζουσι τὸ μέλι καὶ τὸ κηρίον, καὶ εἶναι οὐδέτεραι· αἱ δευτέραι καὶ μικρότερος ἀριθμὸς, καὶ ὄχι ὀλιγώτερον ὠφέλιμος, εἶναι τῶν ἀρσενικῶν, διωρισμένων διὰ τὴν τεκνογονίαν· ἡ τρίτη καὶ ὀλιγάριθμος τάξις εἶναι τῶν θηλυκῶν, αἱ ὁποῖαι εἶναι βασίλισσαι μητέρες. Αἱ ἀρσενικαὶ εἶναι μακρότεραι ἀπὸ τὰς ἐργατικὰς, καὶ ἀκόμη μακρότεραι εἶναι αἱ μητέρες, καὶ διαφορετικαὶ ἀπὸ τὰς ἄλλας.

Εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μελίσης εὐρίσκονται α'. τὰ ἔντερα, τὰ ὁποῖα χρησιμεύουσιν εἰς τὴν χώνευσιν. β'. Τὸ ἀγγεῖον τοῦ μέλιτος, τὸ ὁποῖον συνάζει ἀπὸ τὰ ἄνθη, καὶ μέρος εἶναι διὰ τροφήν τῶν μελισσῶν. γ'. Τὸ ἀγγεῖον τοῦ φαρμάκιου, ἀπὸ τὸ ὁποῖον χύνεται μία σταλαγματία, ὅταν κεντήσῃ ἡ μέλισσα. δ'. Τὸ κεντρίον, τὸ ὁποῖον φαίνεται εἰς τὴν ἄκρην τῆς κοιλίας. Πολὺν πόνον καὶ φούσκωμα, πολλάκις καὶ θέρμην προξενεῖ τὸ κεντήμα, καὶ ἡ μόνη θεραπεία εἶναι νὰ ἐκβάλλῃ παρευθὺς τὸ κεντρίον, καὶ νὰ πλύνῃ τὸ μέρος με νερόν, διὰ νὰ ἐξαλειφθῇ τὸ φαρμάκιον.

Εἰς τὸ Κρηνίον εὐρίσκεται μόνη μία βασίλισσα, ἡ μόνη θηλυκὴ καὶ διακόσια ἐνίστε, καὶ

ἑπτακόσιοι ἀρσενικαί, αἱ ὅποιοι ὀνομάζονται κηφῆ-
νες· καὶ δεκαπέντε, ἢ καὶ ἐπέκεινα χιλιάδες οὐδε-
τέρων, αἱ ὅποιοι εἶναι ἐργατικά. Εἶναι θαυμαστὴ
ἡ κατασκευὴ τοῦ κρηίου· μὲ ἄκραν ἠδονὴν βλέπει
τινὰς τὰς διὰ τὸ καλὸν ἐργασίας τῶν μελισσῶν·
διότι καμμία δὲν μένει ἀργή. Κατασκευάζουσι μὲ
συμμετρίας τὰ κελία, ἀλλὰ διὰ τὰ αὐγά, ἀπὸ
τὰ ὅποια μέλλει νὰ γεννηθῇ ἡ βασίλισσα, ἀλλὰ
διὰ τὰ αὐγά τῶν ἀρσενικῶν, καὶ ἀλλὰ διὰ τὰ
αὐγά τῶν οὐδετέρων.

Υπάγουσιν εἰς τὰ ἀνθη, καὶ περιφέρονται
ἐλόγυρα εἰς τὰ στήματα, καὶ λαβοῦσαι σκόνιν,
ἐπιστρέφουσιν εἰς τὸ κρηίον, καὶ εὐθὺς ἐξεργάζονται
ἀλλαι, καὶ βάλλουσι ταύτην τὴν σκόνιν, ἣτις εἶ-
ναι τὸ κρηίον, εἰς ἓνα ἀπὸ τοὺς στομάχους τῶν
(διότι ἔχουσι δύο, ἓνα διὰ τὸ μέλι, καὶ ἓνα διὰ
τὸ κρηίον). Ὅσαι μέλισσαι εὗρισκονται εἰς τὸ κρη-
νίον, εἶναι μιᾶς μητρὸς τέκνα· καὶ διὰ τοῦτο ὅλαι
εἶναι προσκολλημέναι εἰς αὐτὴν· τὴν δουλεύουσι,
τὴν ὑπακούουσι, τὴν ἀκολουθοῦν, ὅταν θέλῃ νὰ
ἐπισκεφθῇ τὸ βασιλείον της· καὶ τὴν χαϊδεύουσι
μὲ τὴν προβοσκίδα. Ἄν ἀποθάνῃ ἡ μήτηρ, ἀφί-
νουσι τὸ ἔργον, καὶ ἀποθνήσκουσι τῆς πείρας.

Συνωδευμένη ἀπὸ τοὺς ὑπηκόους της ἡ βα-
σίλισσα, ἐμβάζει τὴν κεφαλὴν εἰς κάθε κελίον,
καὶ τὸ ἐπισκέπτεται· εἶτα ἐμβάζει καὶ τὰ ὀπί-
σθια, καὶ ἀφίνει ἐκεῖ ἓνα αὐγόν· γεννᾷ ἕως δια-
κόσια αὐγά τὴν ἡμέραν· ἡ φύσις βέβαια τὴν δι-
δάσκει, ποῦ μέλλουν νὰ γεννηθῶσιν αἱ ἀρσενικαί,
καὶ ποῦ ἡ βασίλισσα. Μετὰ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας,
γεννᾶται ἓνας σκώληξ, καὶ αἱ ἐργατικά φροντί-

ξουσι καθημέραν διὰ τὴν τροφήν του. Μετὰ ἕξ ἡμέρας αὐξάνεται ὁ σκώληξ, καὶ αἱ ἐργατικάι καταλαμβάνουσιν, ὅτι δὲν χρειάζεται τροφήν ὅθεν φράττουσι τὴν τρύπαν μὲ κηρίον, καὶ ἐκεῖ μεταμορφώνεται ὁ σκώληξ εἰς νύμφην ὅταν γένη πολὺ πλῆθος μελισσῶν, κάμνουσιν ἀποικίαν, ἂν ἔχωσι βασίλισσαν.

Ἄφου ἡ βασίλισσα γεννηθῆ, καὶ μεταμορφωθῆ εἰς νύμφην, μετὰ τέσσαρας, ἢ πέντε ἡμέρας, ἐτοιμάζεται νὰ γεννήσῃ τὰ αὐγά της· ὅθεν πολλαὶ μέλισσαι τὴν ἀκολουθοῦν εἰς τὴν ἀποικίαν. Ἐὰν ἰδιοποιηθῆς τὴν βασίλισσαν, ἐκέρδησες ὅλας τὰς μελισσας· ἄφου στερεωθῆ ἡ ἀποικία, αἱ μέλισσαι ἀφίνουν τὰς ἀρσενικάς, ἕως νὰ συλλάβῃ ἡ βασίλισσα, καὶ εἶτα τὰς φονεύουσιν ὡς ἀχρήστους εἰς τὸ ἐξῆς, καὶ ρίπτουν τὰ πτώματά των ἔξω ἀπὸ τὸ κρηνίον.

Ἀκολουθία τῆς θεωρίας τῆς φύσεως.

Ὅταν ἡ σειρά τῶν συμφωνιῶν προχωρῆ αὐξανομένη, ἢ ὀλιγοστευομένη, λέγεται πρόοδος. Πανταχοῦ ἡ πρόοδος προξενεῖ εἰς ἡμᾶς ἡδονήν διότι γεννᾷ εἰς τὴν ψυχὴν μας τὸ αἶσθημα τοῦ ἀπειρου. Καὶ ὅλα τὰ φυσικὰ αἰσθήματα δὲν μᾶς ἐκπλήττουσιν, εἰμὶ διότι διεγείρουσιν εἰς ἡμᾶς νεερόν αἶσθημα. Ὅταν τὰ φύλλα τοῦ φυτοῦ εἶναι βαλμένα ὀλόγυρα εἰς τοὺς κλάδους μὲ τὴν αὐτὴν τάξιν, μὲ τὴν ὁποίαν εἶναι βαλμένοι οὗτοι ὀλόγυρα εἰς τὸ στέλεχος, εἶναι συμφωνία. Ἀλλ' ἐὰν καὶ οἱ κλάδοι ἦναι βαλμένοι συναλλήλως ἐπάνω εἰς ὅμοια

ἐπίπεδα, τὰ ὅποια ὑψονόμενα μακρύνονται εἰς τὸ μέγεθος, καθὼς εἰς τὰ πυραμοειδῆ σχήματα τῆς ἐλαττοσύνης τότε εἶναι πρόοδος· καὶ ἂν τὰ δένδρα ταῦτα ἦναι βαλμένα κατὰ σειράν τὰ ὅποια ἐλαττόνονται εἰς τὸ μέγεθος, διπλασιάζεται ἡ ἡδονή μας· διότι ἡ πρόοδος περὶ χωρεῖ εἰς τὸ ἄπειρον.

Καὶ εἰς τὰ νομιζόμενα παραμικρὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ εὐρίσκόμεν προόδους. Ἰὰ δροσιτικά ὀπωρικά γίνονται τὸ θέρος· τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὸν χειμῶνα, διὰ τὸ θρεπτικὸν ἀλεύριον, καὶ διὰ τὸ λάδι των, καθὼς τὰ κάστανα καὶ τὰ καρύδια, φυλάττονται εἰς πολλοὺς μῆνας τοῦ χρόνου· ἄλλ' ὅσα εἶναι ἀναγκαῖα διὰ τὴν χρείαν τῶν ὁδοιπόρων, εὐρίσκονται εἰς κάθε καιρὸν, καὶ εἰς κάθε εἶδος ὠριμώσεως. Εἰς τὰς Ἰνδίας τὰ δένδρα τοῦ κόκκου ἔχουσιν εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν δώδεκα, ἢ δέκα πέντε κόκκους, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἄλλοι εἶναι εἰς τὴν θήκην των, ἄλλοι εἰς ἄνθη, ἄλλοι γέμουσιν ἀπὸ γάλα, καὶ ἄλλοι ὠριμοὶ διόλου· τὸ δένδρον τοῦτο, καὶ τὸ τῶν βανάνων, (ἢ σύκων τοῦ Ἀδάμ) καρποφορεῖ ὅλον τὸν χρόνον.

Τὸ ἀνθρώπινον σχῆμα, καὶ μάλιστα ἡ κεφαλή καὶ τὸ πρόσωπον, ἔχει ὅλας τὰς γεωμετρικὰς ἀναλογίας, ἀπὸ τὰς ὁποίας προέρχονται αἱ ἀρμονίαι. Ἡ θέα τοῦ ἀνθρώπου, τόσον ἐκπλήττει τὰ ἄλογα ζῶα, ὥστε εἰς αὐτὴν κυρίως πρέπει νὰ δώσωμεν τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἐπάνω εἰς αὐτά· τὰ ἀδύνατα καταφεύγουσιν εἰς αὐτὸν, καὶ τὰ δυνατὰ τρέμουσιν ἔμπροσθεν εἰς αὐτόν. Ὁ κορυθαλὸς τρέχει εἰς τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ φυλαχθῇ ἀπὸ τὰ σαρκοφάγα ὄρνεα. Ἐνας διηγεῖται, ὅτι εἶδεν

ἐλάφιον, τὸ ὁποῖον κατεφυγεν εἰς τὴν προστασίαν τῶν χωρικῶν· διότι τὸ ἐκυνηγοῦσαν οἱ σκύλλοι ὁ κρότος ὅμως τῶν τουφεκίων, καὶ ὁ πάντοτεινός διωγμός φοβερίζει τὰ ζῶα, καὶ τὰ μακρύνει ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον· οἱ πῖθηκοι καὶ τὰ πουλία σιμόνουσι μὲ οἰκειότητα εἰς τὸν ἄνθρωπον, εἰς τὰ δάση τῶν Ἰνδιῶν. Διηγείται ὁ ῥηθεῖς, ὅτι εἶδεν εἰς τὸ ἀκρωτήριον τῆς καλῆς ἐλπίδος τὰ παραθαλάσσια σκεπασμένα ἀπὸ θαλάσσια πουλία, τὰ ὅποια ἐκάθοντο ἐπάνω εἰς τὰ πλοίαρια, καὶ ὅτι ἓνας μέγας ἀγρίος πελεκᾶν ἐπαιζε μὲ ἓνα μέγαν σκύλλον, τοῦ ὁποίου τὴν κεφαλὴν ἔχωνεν εἰς τὸ ἰδικόν του στόμα· τὰ βλαβερά ὅμως ζῶα φοβοῦνται τὴν ὄψιν τοῦ ἀνθρώπου· ὁ λέων τῆς Ἀφρικῆς φεύγει ἀπὸ τὸ πρόσωπον τοῦ Ὀττεντότου, παραιτεῖ εἰς αὐτὸν τὴν κατοικίαν του, καὶ ἀναχωρεῖ εἰς τὰς ἐρήμους. Ἡ τέρα-ῶδης φάλαινα φεύγει, ὅταν ἰδῆ τὸ πλοίαριον τοῦ Λάπωνος. Ὅλα ταῦτα εἰς τὴν φύσιν ἀκολουθοῦσι διὰ τὴν ἀπ' ἀρχῆς τοῦ Θεοῦ προσταγὴν

„Καὶ ὁ φόβος ὑμῶν καὶ ὁ τρόμος ἔσται ἐπὶ πᾶσι
 „τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ὄρνεα
 „τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐπὶ τῆς
 „γῆς, καὶ πάντας τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης
 „ὑποχειρίους ὑμῖν δέδωκα.“

Ἑλληνικὴ Ἱστορία.

Ἀλέξανδρος.

Εἰς τὴν πεδιάδα τῆς Ἰσσοῦ ἰό Δαρεῖος μὲν ὅλα του τὰ πολυάριθμα στρατεύματα, ἐνίκηθη κατὰ κράτος, καὶ ἔσωσε τὴν ζωὴν μὲ τὴν φυγὴν ἐπιάσθη αἰχμάλωτος ἢ μήτηρ, ἢ γυνὴ, δύο θυγατέρες, καὶ τὸ βρέφος, ὁ υἱὸς του. Ὁ Ἀλέξανδρος ὑπῆγε πρὸς ἐπίσκεψίν των, τὰς ἐπαρηγόρησε, καὶ ἐπρόσταξε νὰ τὰς περιποιῶνται βασιλικά· καὶ ἐπειδὴ αἱ θυγατέρες ἦσαν πολλὰ ὠραῖαι, δὲν ἠθέλησεν εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν σκηνὴν των.

Μετὰ ταύτην τὴν νίκην, ἐκυρίευσεν τὴν Αἴγυπτον· ὑπῆγεν ἔπειτα εἰς τὸν ναὸν τοῦ Διὸς Ἀμμωνος, ὅπου μὲ φιλοδωρήματα κατέπεισε τοὺς ἱερεῖς νὰ τὸν κηρύξωσιν υἱὸν τοῦ Διὸς, διὰ νὰ γένη πλεόν σεβαστὸς εἰς τοὺς παλαιούς καὶ νέους ὑπηκόους του. Ἡ μήτηρ του Ὀλυμπιάς περιπαίζουσα τὴν ματαιοφροσύνην του, τὸν ἔγραψε, καὶ τὸν παρεκάλει νὰ μὴ κινή τὸν κατ' αὐτῆς φθόνον τῆς Ἡῤας.

Ὁ ὑπερήφανός Δαρεῖος ἀρχισεν νὰ γράφῃ μὲ ταπεινώσιν πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ νὰ τὸν παρακαλῇ διὰ εἰρήνην, μὲ συμφωνίαν νὰ τὸν δώσῃ τὸ ἥμισυ τοῦ βασιλείου του· τὸν ἀπεκρίθη ὁ Ἀλέξανδρος „ὁ κόσμος δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ οὔτε δύο ἡλίους, οὔτε δύο βασιλεῖς.“ Ὁ Παρμενίων τὸν εἶπεν „ἂν ἤμουν Ἀλέξανδρος, ἠθέλα δεχθῆ τὸ πρόβλημα τοῦ Δαρείου.“ Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος τὸν ἀπεκρίθη „Καὶ ἐγὼ, ἂν ἤμουν Παρμενίων.“ Ἡ τελευταία

λοιπὸν μάχη, εἰς τὴν ὁποίαν ἀπεφασίσθη τὸ τέλος τῆς Περσικῆς μοναρχίας, ἔγεινεν εἰς τὴν πεδιάδα τῶν Ἀρβήλων· εὐθὺς ἐκίνησε διὰ τὴν Βαβυλῶνα. Ὁ Ἀλέξανδρος ἐβράβευσε τοὺς στρατιώτας του· ἐφύλαξε τῶν Βαβυλωνίων τὰ χρησκέυματα, ἀνακαίνισεν τὸν ναὸν τοῦ Βήλου, Θεοῦ πολιούχου τῶν Βαβυλωνίων, καὶ εἰς ἓνα λόγον, εἰς ταύτην τὴν περίστασιν, κατὰ διαφόρους τρόπους, ἐφάνη ἄξιος τῆς τύχης τοῦ, καὶ τῆς δόξης τοῦ.

Ὁ ἄνθρωπος Δαρείας ἔφειγε μὲ δύο τοῦ στρατηγούς, οἱ ὅποιοι καὶ αὐτοὶ τὸν παραιτήσαν, καὶ ἔφευγαν· ὁ Δαρείος τότε ἐφώναξεν „οἱ Θεοὶ καὶ ὁ Ἀλέξανδρος νὰ κάμουν τὴν ἐκδίκησιν!“ Τότε ἐκεῖνοι ἐστράφησαν καὶ τὸν ἐφόνευσαν· τοῦτο μαθὼν ὁ Ἀλέξανδρος, ἦλθε, καὶ ἔχυσε πολλὰ δάκρυα ἐπάνω του, καὶ ἔστειλε τὸ σῶμα του εἰς τὴν μητέρα τοῦ, διὰ νὰ τὸ θάψῃ, καθὼς πρέπει.

Ἱστορία τῆς Ρώμης.

Δευτέρα ἐποχὴ.

Ἡ τὶς περιέχει ἀπὸ τὸν Μάρκον Αὐρήλιον, ἕως τὸν Κωνσταντῖνον 169 χρόνων

161. Βασιλεύει Μάρκος Αὐρήλιος, θετὸς υἱὸς τοῦ Ἀντωνίνου· ἦτον φιλόσοφος, ὁ πλεον φρόνιμος, ἔγινεν αἷτιος νὰ βασιλεύωσιν οἱ νόμοι, καὶ ἡ εὐδαιμονία εἰς τὴν ἐπικρατείαν του· ἀπέθανεν εἰς

ἡλικίαν πενήντα ἑννέα χρόνων, ἀφ' οὗ ἐβασίλευσε δέκα ἑννέα χρόνους.

180'. Τὸν διαδέχεται ὁ υἱὸς τοῦ Κόμμοδος, νέος σκληρότατος καὶ ἄσπαστος τὸν ἐφόνευσαν εἰς ἡλικίαν τριάντε ἑνὸς χρόνου, ἀφ' οὗ ἐβασίλευσε δέκα τρεῖς.

193'. Μετὰ τοῦτον βασιλεύει ὁ Περτίναξ ὑπέργηρος καὶ ἐνάρετος ἐφονεύθη μετὰ τρεῖς μῆνας τῆς βασιλείας τοῦ ἀπὸ τοὺς Πραιτοριανούς στρατιώτας· διότι δὲν τοὺς ἄφινε ν' ἀρπάξωσι, καὶ διότι πληρώθησαν ἐπὶ τοῦτο ἀπὸ τὸν Δίδιον, ὅστις καὶ αὐτὸς μετ' ὀλίγον κατεδικάσθη εἰς θάνατον ἀπὸ τὴν γερουσίαν, ἣτις ἐψηφίσεν αὐτοκράτορα τὸν Σεπτίμιον Σεβῆρον, ὅστις ἐβασίλευσε δέκα ὀκτὼ χρόνους.

211'. Καρακάλλας, πρωτότοκος υἱὸς τοῦ Σεβήρου, ἐμοίρασε τὴν βασιλείαν μὲ τὸν ἀδελφόν του Γέταν, καὶ μετ' ὀλίγον τὸν ἐμαχαίρωσεν ἡ βασιλεία τοῦ ἦτον σκληρά, καὶ ἐφονεύθη ἀπὸ τὸν Μακρίνον, ὅστις ἐψηφίσθη αὐτοκράτωρ ἀπὸ τοὺς στρατιώτας του. Εἶτα ἐψηφίσθη ἀπὸ αὐτοῦς ὁ Ἡλιογάβαλος, ἱερεὺς τοῦ ἡλίου τὸν Μακρίνον παραιτήσαν οἱ στρατιῶται, καὶ κατεδικάσθη εἰς θάνατον.

218'. Ὁ Ἡλιογάβαλος ἀνέβασεν εἰς τὸν θρόνον ὅλας τὰς κακίας, καὶ ὅλα τὰ ἐλαττώματα, ἐφονεύθη εἰς ἡλικίαν δέκα ὀκτὼ χρόνων, καὶ ἦτον δέκα τεσσάρων, ὅταν ἐβασίλευσεν.

222'. Ἀλέξανδρος Σεβῆρος, θετὸς υἱὸς τοῦ Ἡλιογαβάλου ἐβασίλευσε δέκα τρεῖς χρόνους μέ

Φρόνησιν καὶ ἀνδρίαν· ἀπέθανε δολοφονηθεὶς, εἰς ἡλικίαν εἴκοσι ἕξ χρόνων.

235'. Οἱ Μαξιμίνοι κηρύττεται αὐτοκράτωρ ἦτον αἰμοβόρος, καὶ ἡ γερουσία τὸν ἐκήρυξεν ἐχθρὸν τῆς πατρίδος, μετὰ δύο χρόνων βασιλείαν, καὶ εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν ἐγνώρισε βασιλέας τοὺς δύο Γορδίου. Μετὰ ἕξ μῆνας, ἐνικήθησαν, καὶ ἐφονεύθησαν ἀπὸ ἀνθρώπων τοῦ Μαξιμίνου, ὅστις καὶ αὐτὸς ἐφονεύθη ἀπὸ τοὺς ἰδίους τοῦ στρατιώτας, οἱ ὅποιοι ἐλθόντες εἰς τὴν Ρώμην, ἐφόνευσαν τὸν Μάξιμον καὶ Βαλβῖνον, τῶν ὁποίων ἡ βασιλεία διήρκεσεν ἕνα μόνον χρόνον.

Ἡ βασιλεία τοῦ Γ'. Γορδιανοῦ, τοῦ Φιλίππου πατρὸς καὶ υἱοῦ, τοῦ Δέκου, τοῦ Γάλλου, τοῦ Βολυσσιανοῦ, τοῦ Αἰμυλιανοῦ, τοῦ Κλαυδίου, καὶ τοῦ Κυντιλιανοῦ δὲν ἔχουν κανὲν ἀξιώλογον, εἰ μὴ ἀλλεπαλλήλους δολοφονίας.

Κλαύδιος ὁ Β'. ἐβασίλευσεν εἰς τοῦ ἀπέθανε μετὰ δύο χρόνους· ἦτον καλὸς βασιλεὺς.

270'. Αὐρηλιανὸς καλὸς βασιλεὺς, καὶ πολεμικὸς, ἐβασίλευσε σχεδὸν πέντε χρόνους, καὶ ἐδολοφονήθη.

Βασιλεία Τακίτου καὶ Πρόβου· ὁ πρῶτος ἐδολοφονήθη μετὰ ἕξ μῆνας· ὁ δεύτερος ἐβασίλευσεν ἕξ χρόνους, καὶ ἐφονεύθη ἀπὸ τοὺς στρατιώτας.

282'. Οἱ Κάρου ἐβασίλευσεν ἑννέα καὶ ἡμισυ χρόνον· καὶ τὸν διεδέχθησαν οἱ υἱοὶ του, Καρῖνος, καὶ Νουμεριανός· ὁ δεύτερος εἶχε καλὰ προτερήματα, καὶ ἐδολοφονήθη· ὁ Καρῖνος, τέλειος τύραννος, ἀλλὰ πολεμικὸς, ἐβασίλευσεν ἕνα χρόνον

καὶ ἐπέκεινα· ἐφονεύθη ἀπὸ συνωμότης εἰς τὴν μάχην μὲ τὸν Διοκλητιανόν.

285'. Ο' Διοκλητιανὸς ἐψηφίσθη εἰς τὴν Ἀνατολὴν βασιλεὺς, ἔκαμε σύντροφον τὸν Μαξιμιανόν· ὁ Διοκλητιανὸς ἐβασίλευσε σχεδὸν εἴκοσι ἕνα χρόνον· ὁ Οὐαλέριος ἠνάγκασε καὶ τοὺς δύο νὰ παραιτήσων τὸν θρόνον, καὶ ἐβασίλευσεν ὁμοῦ μὲ τὸν Κωνσταντίον τὸν Χλωρόν· ὁ πρῶτος, πολεμικός, ὅμως μὲ πολλὰ ἐλαττώματα, ἐβασίλευσεν ἕξ χρόνους· ὁ Κωνσταντίος μὲ καλὰ προτερήματα ἐβασίλευσεν ἕνα χρόνον καὶ κάτι.

Μ Α Θ Η Μ Α Θ'.

Ἐχολογηθία περὶ τῶν Μετεώρων.

Αἱ βροχαὶ γίνονται κατ' ἀναλογίαν τῆς ἐξατμίσεως. Μόνη ἡ Μεσόγειος θάλασσα δίδει εἰς μίαν καλοκαιρινὴν ἡμέραν πέντε χιλ. πεντακόσια ὀγδοῶντα μιλλιόνια βαρέλλια ἀτμῶν. Εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ἐπάνω εἰς τὰ βουνὰ Κορδιλλιέρ βρέχει καθ' ἡμέραν πέντε ἢ ἕξ ὥρας κατὰ συνέχειαν ἕνδεκα μῆνας, καὶ τόσον σφοδραὶ εἶναι αἱ βροχαί, ὥστε δὲν ἔμποροῦν οἱ ἄνθρωποι ν' ἀνάψωσι πῦρ, διὰ νὰ μαγειρεύσουν.

Ἡ βροχὴ δροσίζει καὶ καθαρίζει τὸν αἶρα, καὶ τὸν καταστίνει ὠφελιμώτερον εἰς τὴν ἀναπνοήν. Πολλάκις μὲ τὴν βροχὴν πίπτει καὶ μία ὕλη κιτρίνη, τὴν ὁποίαν ὁ χυδαῖος λαὸς ὀνομάζει